

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji Ani Poljanić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Joza Jozića, OIB 09365231649, Ulica kralja Krešimira 35, Kaštel Kambelovac protiv I tužene Nikoline Kakarigji, OIB 59348150575, Pod Brašinom 54, Brašina, II tužene Marine Topalović, OIB 65345971873, Pod Brašinom 54, Brašina, zastupanih po punomoćnici Suzani Zubović, odvjetnici u Dubrovniku, III tuženika-protutužitelja Boška Prkačina, OIB 24653088690, Pod Brašinom 26, Brašina, zastupanog po punomoćniku Ognjenu Dabeliću, odvjetniku u Dubrovniku, IV tuženika Nenada Pušića, OIB 5883035626, Pod Brašinom 60, Brašina, V tužene Ane Pušić, OIB 15437301861, Pod Brašinom 60, Brašina, i VI tužene Nedjeljke Gustin, OIB 32360580475, Pod Brašinom 30, Brašina, zastupane po punomoćnici Niti Svilokos, odvjetnici u Dubrovniku, radi povrede prava vlasništva, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 21. svibnja 2026., u prisutnosti I i II tužene osobno, punomoćnice I i II tužene, III tuženika-protutužitelja osobno, zamjenika punomoćnika III tuženika-protutužitelja Ivana Fabijanovića, odvjetnika u Dubrovniku, VI tužene osobno i punomoćnice VI tužene, te u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja-protutuženika i IV i V tuženika, 10. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Dužni su tuženici ukloniti objekte koje su izgradili na čest.zem. 614/6 k.o. Brašina te ovu parcelu slobodnu od osoba i stvari predati u nesmetan posjed tužitelju, sve u roku od 15 dana.

Dužni su tuženi naknaditi tužitelju parnični trošak.“

II. Prihvaća se protutužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je III tuženik-protutužitelj Boško Prkačin OIB 24653088690 stekao pravo vlasništva dijela čest.zem. 614/6 k.o. Brašina koji je na skici izrađenoj po ovlaštenom inženjeru geodezije Iliji Pendu od 2. rujna 2020. označen zelenom bojom i slovom A, a koji dio predstavlja sjeverno-istočni dio predmetne nekretnine i ima

površinu od 12 m², pa je tužitelj-protutuženik Jozo Jozić, OIB 09365231649, dužan trpjeti da III tuženik – protutužitelj temeljem ove presude kod Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Dubrovniku zatraži i postigne uknjižbu odnosnog dijela prava vlasništva uz istovremeno brisanje tužitelja-protutuženika kao nositelja tog prava.“

IV. Nalaže se tužitelju-protutuženiku Jozu Joziću, OIB 09365231649, naknaditi I tužiteljici Nikolini Kakarigji, OIB 59348150575 i II tuženici Marini Topalović, OIB 65345971873, troškove ovog postupka u iznosu od 4.620,00 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana 10. srpnja 2026. po kamatnoj stopi koja se na ostale odnose određuje za svako polugodište primjenom referentne stope uvećane za tri posto, i u kojima se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, do isplate, u roku od 15 dana, dok se zahtjev za naknadu troška u iznosu od 1.650,00 EUR odbija.

V. Nalaže se tužitelju-protutuženiku Jozu Joziću, OIB 09365231649, naknaditi III tuženiku-protutužitelju Bošku Prkačinu, OIB 24653088690, troškove ovog postupka u iznosu od 4.725,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana 10. srpnja 2026. po kamatnoj stopi koja se na ostale odnose određuje za svako polugodište primjenom referentne stope uvećane za tri posto, i u kojima se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, do isplate, u roku od 15 dana, dok se zahtjev za naknadu troška u iznosu od 1.545,00 EUR odbija.

VI. Nalaže se tužitelju-protutuženiku Jozu Joziću, OIB 09365231649, naknaditi VI tužiteljici Nedjeljki Gustin, OIB 32360580475, troškove ovog postupka u iznosu od EUR u roku od 15 dana. troškove ovog postupka u iznosu od 4.725,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana 10. srpnja 2026. po kamatnoj stopi koja se na ostale odnose određuje za svako polugodište primjenom referentne stope uvećane za tri posto, i u kojima se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, do isplate, u roku od 15 dana, dok se zahtjev za naknadu troška u iznosu od 1.545,00 EUR odbija.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj Jozo Jozić (u daljnjem tekstu: tužitelj) u tužbi od dana 25. svibnja 2011. navodi da je on isključivi vlasnik parcele označene kao čest.zem. 614/6 z.ul. 341 k.o. Brašina. Tuženici su bez suglasnosti, odobrenja ili bilo kakvog pristanka tužitelja uzurpirali pojedine dijelove ove nekretnine, koristeći je na razne načine, iako su znali, odnosno morali znati da je nekretnina vlasništvo isključivo tužitelja. Tužitelj je pokušao spor riješiti mirnim putem, međutim tuženici ne prestaju sa uzurpacijom, a ni sa uznemiravanjem tužitelja u korištenju preostalog dijela nekretnine. Stoga traži da tuženici tužitelju predaju dijelove čest.614/6 k.o. Brašina i da im se naloži da se ubuduće kane bilo kakvog zadiranja u stvarna prava tužitelja u odnosu na ovu nekretninu i uznemiravanja tužitelja u vršenju vlasničkih prava na nekretnini. Pozvan na uređenje tužbe u smislu čl. 109. st.1. u vezi sa čl. 106.st.2. ZPP-a tužitelj u podnesku od dana 7. prosinca 2011. navodi da su tuženici zauzeli dio tužiteljeve nekretnine, te

da ga uznemiravaju u izvršavanju vlasničkih prava na onom dijelu kojeg je on u posjedu, a da tužitelj nije u mogućnosti pobliže postaviti određen i potpun tužbeni zahtjev dok se ne provede dokaz očevitom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjerničke struke. Tužitelj osobno dana 3. listopada 2013. podnosi podnesak u kojem navodi da prezicira svoj zahtjev i traži da sud poništi parcelu 595/7 koja je nastala 2003. jer je prijavni list stvorio geodet Dragan Perušina po nalogu bivšeg vlasnika Alojzija Grgića, da je „ušao“ u njegovu česticu 87 kvadrata.

1.2. Podneskom od dana 26. ožujka 2020. tužitelj ponovno moli sud da poništi česticu 595/7 koja je nastala krivotvorenjem dokumentacije i da omogući da on dobije svoje vlasništvo natrag. Protivi se održavanju ikakvog ročišta smatrajući da se nema o čemu raspravljati jer čestica ima svoj broj 614/6, svoje kvadrate i svog vlasnika. Navodi da je 2006. dao geodetu nalog da mu pripremi dokumentaciju za dozvole za gradnju obiteljskog objekta i tada je doznao da njegov dolac, koji je bio u sklopu njegovih čestica, pripada čestici 614/6 čiji je vlasnik bio Antun Lise, pa je, jer nikada ne bi gradio bez odgovarajućih dozvola, pokušao problem riješiti kupnjom i te nekretnine. Smatra da je Alojzije Grgić na temelju lažne dokumentacije i krađom došao do toga da je prigrabio taj dolac. Posjedovao je katastarsku mapu od 23.1.06., prije krivotvorenja, te je došao do imena pravog vlasnika, i obratio se njegovim nasljednicima. Kada je došao geodet Mijo Pendo, prvi dan je pokazao međe čestica kako treba, onda je prekinuo sa mjerenjem jer je navodno bojao kiše, a sutradan je rekao da je nestala čestica. Zato mu je samo preostao sud, a Kate Miloslavić mu je rekla da sam odredi za koliku cijelu će kupiti predmetnu česticu, uz to navodeći da su ostali suvlasnici lopovi, a da je on pošten čovjek.

1.3. U podnesku od dana 24. lipnja 2020. tužitelj navodi da ponovno moli sud da poništi česticu 595/7 kako bi se stvorila mogućnost za pregovore, jer dok ta čestica postoji takve mogućnosti nema. Ona ugrožava njegovu lokaciju i ne uklapa se sa matičnom česticom 614/6. Sada više nije riječ samo o kvadratima, njemu je napravljena jako velika materijalna šteta, a da ne spominje druge štete koje mu je nanio dr. Grgić. Opisuje načine na koji smatra da se isti infiltrirao u njegov život i situacije koje su se pritom dogodile, a koje su po njemu dovele do ugroze života članova njegove obitelji, njemu smjestile zatvor, lišile ga primanja i mogućnosti prijave tih događaja institucijama, a ni jedan odvjetnik kada je vidio o kakvim se prljavštinama tu radi nije ga htio zastupati. Dok je bio u zatvoru izgubio je mirovinu i nije je primio pet godina. Smatra da su se razni ljudi udružili u cilju da njemu nanesu štetu.

1.4. U podnesku kojim daje odgovor na protutužbeni zahtjev, podnesenom sudu dana 26. listopada 2020. tužitelj najprije specificira tužbeni zahtjev na način kako to stoji u toč.I. izreke, te predlaže provođenje očevida kako bi se utvrdilo i razjasnilo stanje na terenu. U podnesku od dana 16. ožujka 2021. navodi da su odluke donesene u drugim postupcima među strankama temeljene na korupciji, da je došlo do otimanja posjeda, i da je cilj postupaka tuženih uništiti jednoj obitelji opstanak. Ocjenjuje da drže svoje vlasništvo kao svetinju, a u njegovo se diraju, te da je dosta okupacije, traži da mu hitno vrate vlasništvo u posjed i nadoknade trošak.

1.5. Od suda upitan za definiranje tužbenog zahtjeva u predmetu na pripremnom ročištu održanom dana 15. studenog 2022., nakon što je otkazana punomoć i četvrtom punomoćniku u predmetu s obzirom da se sam zastupa i da je dotada mimo imenovanih punomoćnika isticao zahtjeve, tužitelj je naveo da tužbom traži ono što je

navedeno u podnesku od dana 26. listopada 2020. i da su tuženici uznemiravali njegovo vlasništvo na način da su dijelove nekretnine zauzeli za sebe zidom koji su sagradili prije nego što je on stekao vlasništvo predmetne nekretnine.

2.1. VI tužena Nedjeljka Gustin podnosi odgovor na tužbu dana 17. prosinca 2015. u kojem tužbu ocjenjuje kao neosnovanu, nerazumljivu i kontradiktornu, te je predlaže u cijelosti odbiti. Smatra da je zahtjev neodređen jer nije navedeno na koji bi to način tuženici uzurpirali dijelove tužiteljeve čestice, niti su dostavljeni ikakvi dokazi koji bi na takvo što upućivali. VI tužena je vlasnica u cijelosti čestice 614/6 k.o. Brašina, na kojoj je izgrađena njena kuća i za što posjeduje valjane dozvole. Ukazuje da je pitanje međa riješeno u sudskom postupku koji se vodio pod poslovnim brojem R1-52/07. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti. U podnesku od dana 19. lipnja 2020. navodi da smatra da tužitelj zapravo nema pravnog interesa za vođenjem ovog spora, da sada traži i poništenje čestice, a da sve skupa ni na koji način nije povezano sa VI tuženom i smatra da tužbu, koja je u cijelosti nejasna i nerazumljiva, u odnosu na istu treba odbiti.

2.2. III tuženik Boško Prkačin odgovor na tužbu podnosi dana 17. prosinca 2015. i u njemu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te predlaže da se po provedenom postupku isti odbije. Spori navode da bi tuženici uzurpirali dijelove tužiteljeve parcele, bez njegovog znanja i odobrenja. III tuženik je ugovorom o kupoprodaji koji je sklopio 7. studenog 1973. sa sada pok. Antunom Lise kao prodavateljem, kupio cjelinu prava vlasništva čest.zem. 614/5 z.ul. 723 k.o. Brašina, a prodavatelj je u to vrijeme bio vlasnik i susjedne čestice 614/6 k.o. Brašina. On ga je uveo u posjed nekretnine i pokazao mu granice čestica, u kojim granicama tužitelj od 1973. i koristi svoje nekretnine. Na predmetnoj nekretnini izgradio je kuću, pomoćni objekt i do sada nitko nikada nije sporio granice kakve su definirane prilikom kupnje nekretnine. U podnesku od dana 24. lipnja 2020. ponavlja kako je i ranije naveo, da je u samostalnom i poštenom posjedu svoje čestice, onakve kakvu je stekao od svog pravnog prednika Antuna Lise, već dulje od 40 godina.

2.3. I i II tužene, Nikolina Kakarigji i Marina Topalović, odgovor na tužbu podnose 18. prosinca 2015. smatrajući najprije da je tužba neuredna, potom predlažući da se tužbeni zahtjev odbije. Naglašavaju da pokretanjem ovog postupka tužitelj već četvrti put uzrokuje da tužene moraju angažirati pomoć odvjetnika i snositi troškove postupka, a tužitelj se obijesno parniči, istovremeno tražeći oslobođenje od plaćanja pristojbi dok je s druge strane kazneno osuđen radi pokušaja podmićivanja suca u jednom od tih postupaka. U jednom postupku povukao je prijedlog unatoč uzrokovanom trošku, postupak radi smetanja posjeda je izgubio, a svojim ponašanjem i pokretanjem postupka uporno uznemirava kako tužiteljice, tako i vlasnike susjednih parcela. U tužbi ne navodi u čemu bi se sastojalno navodno uznemiravanje. Tužitelj je svoju česticu, na kojoj mu vlasništvo nitko ne spori, kupio nakon što su svi vlasnici okolnih parcela već davno kupili svoje i koristili nekretnine u skladu sa svojim vlasničkim ovlaštenjima, na isti način kako to čine i danas. Čestica 614/6 k.o. Brašina samo graniči sa česticom 595/7 k.o. Brašina, koja je vlasništvo I i II tužene, a koja ranije nije bila dio čestice 614/6 k.o. Brašina već je formirana nakon parcelacije čestice 595/3 k.o. Brašina. U podnesku od dana 15. lipnja 2020. očituju se na navode tužitelja na način da i dalje smatraju da nije jasno na koji način bi to tužitelj bio uznemiravan u vršenju svojih prava, ne protive se provođenju očevida, i ne spore tužitelju vlasništvo čest.zem. 614/6 k.o. Brašina. Pri tome naglašavaju da ta čestica samo graniči sa njihovom česticom 595/7 k.o.

Brašina, te smatraju potpuno neosnovanim zahtjev tužitelja da sud njihovu česticu „poništi“.

2.4. IV i V tuženi Nenad i Ana Pušić odgovor na tužbu dostavljaju dana 31. prosinca 2015. te navode da im nije poznato tko je vlasnik nekrenine navedene u tužbi, da na susjednoj nekrenini postoji betonirana pješačka staza koju svi susjedi koriste preko 20 godina i to u dužini od oko 20-30 m i širini 1,5-2,0 m. Oni su svoju nekretninu kupili 1998., staza je već tada postojala i nitko im nikada nije branio korištenje iste. Napominju da se pred ovim sudom vodio postupak radi uređenja međa, koji je radi ponašanja tužitelja morao biti delegiran na sud u Splitu. Smatraju da su tvrdnje tužitelja neutemeljene, a njegov zahtjev neosnovan, jer oni nisu uzurpirali ničije vlasništvo, samo koriste stazu koju su koristili i njihovi prednici, što je tužitelju moralo biti poznato.

3. Na ročištu održanom dana 8. rujna 2020. III tuženik-protutužitelj istaknuo je protutužbeni zahtjev kojim traži da se utvrdi da je isti temeljem samostalnog i poštenog posjeda dugog preko 40 godina dosjelošću stekao dio čest.614/6 k.o. Brašina i to sjeveroistočni dio u površini od 12 m², a koji je prikazan na skici ovlaštenog geodeta Ilije Penda zelenom bojom i označen slovom A. U svom odgovoru na protutužbu od dana 26. listopada 2020. tužitelj-protutuženik navodi da se istom protivi, da je zahtjev u cijelosti pravno neosnovan, te ga se predlaže odbiti. Navodi da je protutužitelj kupio prvu susjednu parcelu do tužiteljeve, te da nije kupio, niti mu je itko pa ni Antun Lise, valjano predao u posjed čest.zem. 614/6 k.o. Brašina. Nelogično je i neživotno da se sa vlasnikom zaključuje ugovor o kupoprodaji čest.zem. 614/5 k.o. Brašina, a on te stvarno uvodi u posjed čestice 614/6 k.o. Brašina, već se ovdje radi o tome da je protutužitelj protupravno, nezakonito i neosnovano zauzeo tuđe zemljište i na njemu izgradio dio svog objekta i ogradni zid.

4.1. Tijekom postupka sud je pregledao isprave koje prileže u spisu i to Ugovor o darovanju od 16. prosinca 2002. sklopljen između Pera Živanovića kao darovatelja i Dušanke Milojković i Joza Jožića kao daroprimatelja (stranica 12 spisa), skicu premjeravanja od 9. siječnja 1973. (stranica 13 spisa), djelomičnu kopiju B lista zemljišne knjige za z.ul. 781 k.o. Brašina (stranica 14 spisa), rješenje o raspoređivanju naknadno pronađene imovine ovog suda iza pok. Antuna Lise doneseno 19. prosinca 2006. pod posl.br.O.324/2003 (stranica 18-19, 59-60, 77-78 spisa), djelomičnu kopiju zemljišne knjige za z.ul. 341 k.o. Brašina (stranica 20-23 spisa), kopiju katastarskog plana DGU Područnog ureda za katastar Dubrovnik od 23. siječnja 2003. (stranica 24-25, 64-66, 82-85 spisa), skicu mjerenja od 3. listopada 2003. izrađena po ovlaštenom mjerniku Draganu Perušini (stranica 26-27, 63, 81 spisa), građevinsku dozvolu od 6. srpnja 2006. (stranica 30 spisa), uporabnu dozvolu od 11. studenog 2014. (stranica 31 spisa), uvjerenje od 19. kolovoza 2014. (stranica 32 spisa), izvod iz katastarskog plana DGU Područnog ureda za katastar od 3. rujna 2007. (stranica 33 spisa), kopiju katastarskog plana od 9. listopada 2006. (stranica 34 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za z.ul. 687 k.o. Brašina (stranica 35 spisa), ugovor o kupoprodaji sklopljen između Antuna Lise kao prodavatelja i Boža Prkačina kao kupca dana 7. listopada 1973. (stranica 39-40 spisa), posebnu geodetsku podlogu –situacija terena od 27. studenog 2008. ovlaštenog mjernika Ilije Penda (stranica 41-42 spisa), kopiju katastarskog plana od 1. prosinca 2015. (stranica 45 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za z.ul. 781, 828 i 341 k.o. Brašina (stranica 46-48, 62, 80, 140 spisa), dokaz o uplati predujma u predmetu R1-52/07 (stranica 56 spisa), rješenje ovog suda pod poslovnim brojem R1-52/07 od 12. lipnja 2008. (stranica 57 spisa), rješenje pod poslovnim brojem

Z-1515/07 ovog suda od 6. ožujka 2007. (stranica 61 i 79 spisa), kupoprodajni ugovor sklopljen između Đoka Babića kao prodavatelja i Alojzija Grgića kao kupca od 28. siječnja 1998. (stranica 68-70 spisa), kupoprodajni ugovor sklopljen između Alojzija Grgića kao prodavatelja i Nikoline Kakarigji i Marine Topalović kao kupaca dana 26. siječnja 2007. (stranica 71-73, 86-91 spisa), dopis tužitelja Hrvatskoj odvjetničkoj komori (stranica 112 spisa), zahtjev za izuzeće suca u spisu P-1328/2008 od 19. lipnja 2009. (stranica 113 spisa), rješenje o osiguranju privremenom mjerom pod posl.br.P-1328/2008 od 10. srpnja 2009. (stranica 114-115, 135-136 spisa), rješenje Ureda predsjednika Općinskog suda u Dubrovniku kojim je odbijen zahtjev za izuzeće od 6. srpnja 2009. (stranica 116 spisa), rješenje o određivanju očevida na licu mjesta u predmetu pod poslovnim brojem P-1328/2008 od 9. travnja 2009. (stranica 117 spisa) i podnesak ovdje tužitelja po punomoćniku kojim dostavlja dokaz o uplati (stranica 118 spisa) i rješenje- nalog računovodstvu za povrat predujma tužiteljicama od 19. svibnja 2008. (stranica 119 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Smiljana Tolja iz predmeta P-1328/2008 od 28. travnja 2009. (stranica 120 spisa), situacioni plan terena ovjeren od ovlaštenog geodeta Stjepana Tomašića od 12. listopada 2006. (stranica 121, 139 spisa), skicu za dio čest.zem. 614/6 k.o. Brašina ovlaštenog ing. Geodezije Ilije Penda od 2. rujna 2020. (stranica 130 spisa), kopiju dijela kaznenog spisa pod posl.br.K-305/2009 (stranica 137-18 spisa), pregledao spise predmeta koji su se pred ovim sudom vodili pod posl.br. P- 1328/2008 i R1- 52/2007, saslušao svjedoka Alojzija Grgića (iskaz stranica 313-314 spisa), saslušao, proveo vještačenje po stalnom sudskom mjerniku Iliji Margeretiću (nalaz i mišljenje stranica 228-261 spisa) te saslušao vještaka (stranica 314 spisa), saslušao I, II i VI tuženu te III tuženog-protutužitelja. Sud nije proveo dokaz saslušanjem tužitelja i IV i V tuženika, jer su isti uredno pozvani na ročište na kojem se trebao provesti dokaz njihovim saslušanjem, pri čemu je tužitelj na prethodnom ročištu, na kojem je i pozvan na ono na kojem se provodio dokaz saslušanjem stranaka, poučen o naravi tog ročišta i posljedicama izostanka. Nije proveden ni predloženi dokaz saslušanjem supruge tužitelja Dušanke Jozić na okolnosti njenih saznanja o događajima na predmetu spora jer je taj dokaz predložen nakon okončanja prethodnog postupka, a ne postoji objektivni razlog zašto takav dokaz nije mogao biti predložen ranije, kao ni dostavljene isprave koje se dostavljaju uz podnesak od dana 15. studenog 2023. (iako se većinom radi o ispravama koje su već ranije, i to više puta, dostavljane u spis).

4.2. Pregledom spisa P- 1328/2008 utvrđeno je da je isti pokrenut tužbom koju su dana 17. rujna 2008. podnijele ovdje I i II tužena kao tužiteljice, protiv tužitelja i Dušanke Jozić kao tuženika, a radi smetanja posjeda čest.zem. 595/7 k.o. Brašina i to na način da je ovdje tužitelj raščišćavao grmlje koje se nalazi na navedenoj čestici, a Dušanka Jozić otvarajući vodu sa priključka na čestici 611 k.o. Brašina prelazila na čest.zem. 595/7 k.o. Brašina pritom pojačavajući i zatvarajući vodu preko dijela te čestice. Predloženo je i određivanje privremene mjere kojom bi se naložilo tuženicima da se suzdrže od takvog ponašanja. Tuženi u tom postupku su se tužbi usprotivili smatrajući da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za uživanje posjedovne zaštite, jer vlasništvo nije mjerodavno u ovakvoj vrsti spora, te tuženi tvrde da oni već dugi niz godina koriste i posjeduju spornu nekretninu, što samostalno što preko svojih prednika. Osim toga tuženici navode da su već više puta institutom dopuštene samopomoći morali zaštititi svoj posjed od tužiteljica. Radnje koje su tuženici poduzeli smatraju da nemaju karakter samovlasnih ni protupravnih, s obzirom da su nekretnine u njihovom posjedu. Proveden je dokazni postupak saslušanjem stranaka i svjedoka, te očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika. U predmetu je dana 10. srpnja 2009.

doneseno rješenje o osiguranju privremenom mjerom na prijedlog tužiteljica, a dana 17. rujna 2009. i rješenje kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev. Povodom žalbe tuženika Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici je rješenjem pod posl.br.GŽ.515/11-2 od 20. svibnja 2011. odbio žalbu i potvrdio rješenje ovog suda od 17. rujna 2009. Time je postupak u navedenoj pravnoj stvari pravomoćno okončan.

4.3. Pregledom spisa R1-52/2007 utvrđeno je da je isti pokrenut dana 19. ožujka 2007. prijedlogom ovdje tužitelja, kojim isti traži da se izda nalog za utvrđivanje međa čest.zem. 614/6 k.o. Brašina, koja graniči da čest.zem. 614/5, 595/3, 612/1, 611, 613, 614/7 i 614/4 k.o. Brašina. Kasnijim podneskom prijedlog je uređen na način da su kao predloženci označeni ovdje tuženici i Jozo Gustin. U predmetu je održano ročište i određeno provođenje očevida uz sudjelovanje vještaka mjernika, koje je odgođeno rješenjem od dana 6. studenog 2007. Istog dana sudac zadužen za postupanje po predmetu podnosi zahtjev za izuzećem od rada na istom, jer mu je ovdje tuženik pokušao dati savijenu omotnicu sa novcem, čime ga je uvrijedio i doveo u sumnju njegovu objektivnosti pri odlučivanju, o čemu je obavješteno i ODO Dubrovnik. Nakon navedenog ovdje tužitelj podnosi požurnicu dana 31. siječnja 2008. u kojoj iznosi tvrdnje o krivotvorenju skica. Na ročištu dana 12. lipnja 2008. tužitelj je kao predlagatelj povukao prijedlog, te je rješenjem od istog dana utvrđeno da je prijedlog povučen. Odluka je uredno dostavljena svim strankama, te je spis arhiviran. U spisu postoji rješenje Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 29. rujna 2025. kojim je ovdje tužitelju izvršen povrat iznosa od 663,61 EUR jer su sredstva uplaćena 2007. prebačena u Državni proračun, a radi se o neiskorištenim sredstvima uplaćenim za očevid koji nije proveden.

4.4. Iz iskaza svjedoka Alojzija Grgića proizlazi da isti poznaje stranke u postupku jer je ranije bio vlasnik parcele koja je sada u vlasništvu I i II tužene, a prije njega vlasnik iste je bio Đoko Babić. Kada je on kupio tu parcelu na njoj nije bilo ničega, jer je kuća koja se tu nalazila izgorjela u ratu. Kako je s obitelji tamo izgradio kuću, u kojoj je i živio sedam godina dok je 2003. nije prodao I i II tuženima, angažirao je geodeta Smiljana Tolja, koji mu je sve izmjerio i napravio parcelacijske elaborate koji su mu bili potrebni za dobivanje građevinske dozvole. Gabaritima čestice koje je utvrdio vještak se vodio, tako česticu koristio i u tom opsegu je prodao I i II tuženicama. Nema neposrednih saznanja o odnosima među njegovim nekadašnjim susjedima u razdoblju nakon što je prodao kuću tuženima, ali poznato mu je da su se na svim tim česticama odvijale kupnje i prodaje i nasljeđivanja, odnosno da se stanje mijenjalo. Upitan izjavljuje da je imao problema sa tužiteljem i da su ti problemi rezultirali sudskim postupcima, a ishoda tih postupaka pojedinačno se radi proteka vremena ne može sjetiti. Na upit da li je ikada uzurpirao dio zemlje koji bi pripadao tužitelju i da li bi takvu nekretninu dalje otuđio I i II tužiteljici svjedok navodi da on nikad nije oteo ničiju zemlju, da se vodio podacima iz katastra i onima kojemu je predstavio ovlašteni geodet, te da je takvu određenu česticu i prodao. Tužitelj nije imao pitanja za svjedoka, ali je prigovorio iskazu istog u cijelosti, pogotovo u dijelu u kojemu iskazuje da bi mu parcelizaciju radio inženjer Smiljan Tolj te smatra da svjedok nije istinito iskazivao, te da svjesno govori neistine.

4.5. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka i skice koja je prilog navedenom (stranica 228-231 spisa), nakon što je dana 30. listopada 2024. održan očevid na licu mjesta, vidljiv je položaj čestice 614/6 k.o. Brašina, okolnih čestica (u vlasništvu tuženika) te su ucrtani objekti koji se nalaze na istoj. Vještak je sukladno nalogu suda,

s obzirom da tužitelj stalno ponavlja navode o dijelu koji naziva „dolac“ i za koji tvrdi da je uzurpiran od strane u nalazu i mišljenju označio i gdje se nalazi „dolac“ te vještak navodi da se isti nalazi dijelom na čest. 595/7, a dijelom na česticama 614/2 i 612/1 k.o. Brašina. Vještak dalje navodi da je 1976. g. formirana čestica 595/3 k.o. Brašina, koja je dobila površinu od 436 m², a ta čestica je nastala cijepanjem čestice 595/1 i spajanjem dijela zemljišta koje je ranije bilo u sastavu čest.zem. 614/6 k.o. Brašina, i to u površini od 120 m², sve temeljem Prijavnog lista i skice ovjere koji su potpisani od prethodnog vlasnika Antuna Lise. U svibnju 2003. čestica 595/3 je podijeljena na dvije, od kojih jedna nosi istu oznaku – 595/3, dok druga dobiva oznaku 595/7 k.o. Brašina. Tako dio sadašnje čestice 595/7 jest originalno bio dio čestice 614/6 k.o. Brašina, ali to nije od 1976. kada je na temelju zahtjeva tadašnjeg vlasnika izdvojeno 120 m² i pripojeno prvo čestici 595/3, a onda u ovu koja nosi zaseban broj. Vještak navodi daje vrlo moguće da je razlog većeg odstupanja stvarne površine čestice 614/6 k.o. Brašina od njene upisane površine u evidencijama (katastru i zemljišniku) greška koja se dogodila prilikom formiranja novih čestica na način da se nisu usklađivali podatci odnosno da nisu oduzimate površine od originalne čestice i njena površina prikazana kao razlika prvotne kvadarature i kvadarata izdvojenih u novu česticu, te da se pogreška „vuče“ i ponavlja kod više izdvajanja, pa treći ili četvrti vlasnici po redu potražuju kvadrate koji nedostaju, a kojih zapravo nema niti su ikada postojali. Vještak je nalazu i mišljenju priložio skice lica mjesta i prijavne listove na temelju kojih je donio gore opisani zaključak (stranica 233-261 spisa). Tužitelj je na predmeti nalaz i mišljenje prigovorio u cijelosti podneskom od dana 16. travnja 2025. navodeći da je takav nalaz i mišljenje rezultat neprikrivene pristranosti i nestručnog očevida, te da nitko na temelju lažne skice ne može postati vlasnikom onog čega nije. Smatra da su gradnja i prikrajanje čestica počeli nakon smrti pok. Antuna Lise, te ističe da na temelju prijavnog lista nije moguće steći pravo vlasništva, a tek krivotvorenjem, jer čest.zem. 595/3 ima 235 m², ostalo je krivotvoreno jer je poznato da u katastru radi što tko želi. Poziva se na izvadak iz zemljišnih knjiga te smatra da mu tuženici imaju ili isplatiti otuđene kvadrate ili rušiti i vratiti mu vlasništvo. Poziva se i na raspravno rješenje doneseno u predmetu dana 15. studenog 2022. koje tumači na način da mu je naložena uplata iznosa od 1.500,00 kuna da „bi se obradili zlonamjerni predmeti R-52/07 i P-1328/2008“. Dalje navodi da je pokušao dogovoriti se sa tuženima I i II kada su kupile nekretnine od Alojzija Grgića, jer su njihovi parkinzi ucrtni na njegovoj parceli, ali one su zvale Alojzija Grgića i nastao je problem. Smatra da su odvjetnici koji su ga zastupali bili u dogovoru sa istim i sa sutkinjom Katom Brajković, jer je već tada kći Alojzija Grgića, Marija, radila na Općinskom sudu. Predlaže angažirati drugog geodeta. Vještak je na ročištu dana 10. veljače 2026. usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje, navodeći pritom da u cijelosti ostaje pri danom nalazu i mišljenju, a na koje tuženici nisu imali primjedbe niti su imali pitanja za vještaka. Tužitelj nije imao pitanja za vještaka, ali prigovara iskazu vještaka jer smatra da u svom nalazu i mišljenju vještak navodi da njegove parcele uopće nema, kao da ne postoji, a on je uz svoj pisani prigovor kao i ranije u postupku dostavio dokaze da njegova parcela postoji i o njezinoj veličini. Time prigovara nalazu i mišljenju u cijelosti te smatra da vještak nije postupao kako treba i da nalaz i mišljenje nije napravio po pravilima struke.

4.6. Saslušani na ročištu održanom dana tuženi I, II, III – protutužitelj i VI suglasno iskazuju o stanju stvari na terenu, te ocjenjuju tužbu u ovom predmetu neosnovanom i smatraju da tužitelj svojata nešto što nije njegovo i uznemirava ostale, a ne oni. III tuženik-protutužitelj navodi da je svoju nekretninu kupio 1973. od Antuna Lise, kojom prilikom je geodet Smiljan Tolj po kazivanju Antuna Lise identificirao i omeđio dio koji

je on kupio, on neketninu u tim granicama od tada u cijelosti i nesmetano koristi, te mu to nitko nikada nije sporio. U tijeku ovog postupka utvrđeno je da mali dio te površine koju on koristi potpada pod česticu na koju je upisan tužitelj, pa je zato ustao sa protutužbom jer u stvarnosti to predstavlja dio njegove čestice i on to od početka nesmetano koristi. Tužene I i II navode da su svoju nekretninu stekle kupnjom 2003. godine od Alojzija Grgića, te koriste ono što je ranije bilo njegovo, on ih je uveo u posjed i svi papiri vezano za vlasništvo su uredni. Ističu da tužitelj uporno želi prisvojiti dio njihove čestice, posebno onaj dio koji on naziva „dolac“ iako iz sve dokumentacije i svih do sada provedenih postupaka proizlazi da je to dio njihove čestice 595/7 k.o. Brašina. Smatraju da se tužitelj tu pojavio kao novi vlasnik svima susjedne čestice i počeo terorizirati susjedstvo, u kojem do tada nije bilo nikakvih problema ni sukoba u vezi granica čestica, jer je uvjeren da je njegova čestica veća nego što zbilja jest i da je dio njihove čestice zapravo njegov. Ne prihvaća ništa od onog što je utvrđeno u brojnim postupcima koji su završili u korist ovdje tuženika, niti nalaze i mišljenja stručnih osoba – vještaka koji redom potvrđuju da je njegova čestica manja nego što on misli da jest, te se njegovo ponašanje može opisati kao obijesno parničenje, kojim izaziva psihički i financijski napor tuženicima. VI tužena navodi da joj je nejasno zbog čega je ona uopće tužena u ovom postupku, da je ona svoju nekretninu stekla kupnjom od pok. Jele Srijemsi i da nekretninu onakvu kakvu je stekla od tada koristi u nepromijenjenom obliku i njena je vlasnica. Ističe da se svi oni u susjedstvu dobro slažu i koriste svoje nekretnine kako su ih stekli od svojih prednika, a tužitelj je taj koji je u njihove živote unio nemir kako svojim ponašanjem općenito, tako i uzorokovanjem sudskih postupaka koje oni ničim nisu zaslužili. Svi navode da koriste isključivo svoje nekretnine, da nitko od njih nije dirao u vlasništvo tužitelja niti poduzimao neke radnje koje bi ga smetale u izvršavanju njegovih prava, i da svi koriste svoje nekretnine, na način na koji su ih koristili njihovi prednici i jednako od dana kada su ih stekli. Tužene I, II i VI potvrđuju da je III tuženik od kada su one stekle svoje nekretnine svoju koristi na isti način i u istim granicama, te da mu to nitko nije sporio.

5. Između parničnih stranaka nije sporno da je tužitelj vlasnik čest.zem. 614/6 k.o. Brašina, a da su tuženici upisani vlasnici susjednih čestica.

6. Između parničnih stranaka je sporno da li su tuženi prisvojili dio odnosno dijelove tužiteljeve čestice i time, kao i drugim radnjama, i kojim radnjama, sprečavali tužitelja da uživa svoje vlasništvo, dakle uzmemiravali ga u izvršavanju njegovih ovlaštenja kao vlasnika. Sporno je i da li je III tuženik-protutužitelj dosjelošću stekao točno određen dio čest.zem. 614/6 k.o. Brašina koji je prikazan na skici ovlaštenog geodeta Ilije Penda na str. 130 spisa.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan, dok je protutužbeni zahtjev III tuženika-protutužitelja osnovan.

8. Predmet postupka iz tužbe je zahtjev tužitelja da tuženici uklone objekte koje su izgradili na čest.zem. 614/6 k.o. Brašina te ovu parcelu slobodnu od osoba i stvari predaju u nesmetan posjed tužitelju

9.1. Članak 167. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 141/06, 146/08, 38/09– dalje ZVDSP) propisuje da ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne

oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane.

9.2. Da bi prema navedenoj odredbi tužitelj ostvario zaštitu mora dokazati da je stvar njegovo vlasništvo i da ga treća osoba uznemirava u izvršavanju njegovih vlasničkih prava.

10. Ovdje, a prije nego što se upusti u obrazlaganje ispunjavanja uvjeta propisanih gore citiranom zakonskom odredbom sud se mora osvrnuti na neke okolnosti vezane za ovaj postupak, koje su u bitne za proces i donošenje odluke u istom. Najprije to je pitanje određenosti i jasnoće tužbenog zahtjeva, koje se povlači od početka i koje kao nedostatak tužbe tuženici ističu od početka. Ono je povezano sa drugom bitnom okolnosti, a to je da se tužitelj u većem dijelu postupka zastupa sam. Tijekom postupka angažirani su punomoćnici i istima je redom otkazana punomoć za zastupanje. Sud je više puta upozoravao tužitelja na nužnost angažiranja stručne pomoći radi snalaženja u postupku, jer respektirajući načelo otvorenog pravosuđenja i uz sva upozorenja suda vezano za njegove ovlasti u postupku, predmet o kojem se raspravlja, nužnosti uređenja zahtjeva i davanje stranačkog iskaza, sud ne smije prelaziti granicu pravnog savjetovanja jedne od strana u postupku i oblikovanja zahtjeva o kojem na kraju ima odlučiti. Tužitelj je s druge strane tijekom postupka postavljao brojne zahtjeve koji se nisu odnosili ni doprinosili rješenju konkretnog spora, pa je tako traženo ukidanje privremene mjere određene u drugom postupku, spajanje postupka sa drugim postupcima koji su druge vrste i već pravomoćno okončani, postavljanjem tri zahtjeva za izuzeće suca i izjavljivanjem žalbi na odluke koje u spisu nikada nisu donesene jer se na pogrešan način interpretiraju pravni izrazi i značenje pojedinih radnji u postupku (poput uplate predujma ili odluke da se priklape spisi radi uvida). Iako je upozoren na nužnost definiranja što točno zahtjeva, to se ni za vrijeme kada je bio zastupan po odvjetnicima, ni kasnije u postupku nije točno definiralo, a ni nakon zaprimanja nalaza i mišljenja vještaka. Kako je sam naveo da se primarno radi o uznemiravanju vlasništva postavljanjem objekata na njegovu česticu, time je sud tužbu smatrao negatorijskom, odnosno tužbom kojom vlasnik traži od trećih osoba prestanak uznemiravanja njegovih vlasničkih prava, a ne reivindikacijom, kojom bi tužitelj kao vlasnik tražio od treće osobe koja je u posjedu njegove stvari povrat te stvari u posjed. Iako je od strane suda upoznat s time da na ročištu koje je zakazano za dan 21. svibnja 2026. ima priliku dati svoj iskaz i sudu objasniti što traži u postupku i iznijeti svoje argumente, isti na ročište nije pristupio radi davanja iskaza. Iako su stranački iskazi po verziji Zakona o parničnom postupku koja je bila na snazi u vrijeme kada je ovaj postupak započeo supsidijarno sredstvo dokazivanja, to su jedini konkretni dokazi koji su predloženi i njegov iskaz je jedini mogao pobliže označiti što tužitelj traži u ovom postupku. Iako je sudu dostavio podnesak dana 20. svibnja 2026. sa dokumentacijom koju smatra relevantnom, nije opravdao izostanak s ročišta niti tražio njegovu odgodu. Na ročištu dana 21. svibnja 2026. tuženici su predložili da se ročište održi u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i da sud donese meritornu odluku u predmetu. Respektirajući činjenicu da postupak traje petnaest godina, te da je sam tužitelj zatražio da se odredi razumni rok za njegovo rješavanje, sud je ročište i održao, proveo dokaz saslušanjem prisutnih tuženika i zaključio raspravljanje.

11.1. Tužitelj je kao vlasnik čestice 614/6 k.o. Brašina ovlašten postavljati takve zahtjeve, odnosno prvi uvjet je zadovoljen činjenicom da je tužitelj upisani vlasnik

nekretnine, što je jasno iz zemljišnoknjižnog izvotka za z.ul. 341 k.o. Brašina, ostale priložene dokumentacije, i što kao takvo nitko ni ne spori.

11.2. Drugo što je potrebno dokazati jest da je tužitelj uznemiravani u uživanju svog vlasništva, i to od strane tuženika.

11.3. Sud nakon provedenog postupka, cijeneći sve izvedene dokaze pojedinačno i u svezi sa ostalima, ocjenjuje da u tom dijelu uvjeti propisani zakonom nisu zadovoljeni. Najprije, ne postoji određen zahtjev u kojem je jasno naznačeno na koji način je koji tuženik uznemiravao vlasništvo tužitelja i koji bi to objekti bili na njegovoj čestici (iako je vještak na skici i fotografijama prikazao sve objekte koji se tamo nalaze), od strane koga postavljeni i tko bi bio taj koji bi ih bio dužan ukloniti. Nakon što je proveden očevid na licu mjesta, a i iz nalaza i mišljenja vještaka Ilije Margaretića, jasno je i bez posebnih i stručnih znanja da čestica 614/6 k.o. Brašina (na kojoj je tužitelj nesporno upisan kao vlasnik) u stvarnosti ne može imati površinu od 183 m², čestica je uska i duga, a prema podacima koje je iznio vještak i koji su jasni iz dokumentacije u spisu, ona je „ostatak“ koji je preostao od prvotne parcele od koje su kasnije u brojnim postupcima parcelacija provedenima po ranijem vlasniku Antunu Lise i njegovim slijednicima nastale i sve čestice koje su sada vlasništvo tuženika. Dijelovi te čestice su u razdoblju od 1970-ih pa dalje odvajani u posebne čestice i pridodavani česticama koje su kasnije formirane, pa sud poklanja vjeru zaključku vještaka da je došlo do pogreške u vođenju evidencija na način da su određene površine izdvajane u novu česticu sa pridodanom im izdvojenom kvadraturom, ili pripojene drugim česticama kojima je onda dodana kvadratura, a da ista nije istovremeno i u evidenciji oduzeta čestici 614/6 k.o. Brašina. Napominje se da u navedenoj katastarskoj općini radi naseljavanja i gradnje dotadašnje velike parcele su se cijepale i više puta, građeni su putevi različitih kategorija, koji jesu i nisu ucrtavani i javna infrastruktura, pa su podatci u katastru u velikoj mjeri fragmentarni i neusklađeni. Stoga kada u postupku postavlja pitanje gdje su nestali njegovi kvadrati tužitelj ne postavlja nerazumno pitanje. Problem je u činjenici da odgovor koji dobiva na to pitanje njemu nije prihvatljiv, te je on uvjeren da su dijelove čestice zaposjeli njegovi susjedi, odnosno da su njegovi kvadrati nestali jer su ih prisvojili vlasnici susjednih čestica. Istina jest da „nestali kvadrati“ vjerojatno jesu dio susjednih čestica, ali taj „nestanak“ nije produkt prisvajanja ili uzurpiranja ili neovlaštenog korištenja od strane tuženika, već parcelacije prilikom koje su uklopljeni u susjedne čestice, a nisu oduzeti od one kojoj su ranije pripadali, i nakon nekoliko takvih postupaka značajniji dio površine čestice 614/6 k.o. Brašina koji je upisan u zemljišne knjige, postoji samo tamo, odnosno na papiru. U realnosti oni su već davno dio drugih čestica, koje su sada vlasništvo tuženika, i koje imaju uredno reguliran status. Tuženici nisu doprinijeli takvom razvoju situacije, niti je „uklapanje“ kvadrata u njihove čestice plod njihovih postupaka, pogotovo ne poduzetih sa ciljem da se koriste tuđim i to prisvoje. I oni su u pravu kad navode da koriste svoje nekretnine, da nemaju želje ni interesa uznemiravati vlasništvo tužitelja, ali na čestici zemlje 614/6 k.o. Brašina u onom obliku kako je prikazana u nalazu i mišljenju vještaka i koje stanje oni priznaju kao mjerodavno. Jedino neslaganje s takvim stanjem jest ono obuhvaćeno protutužbenim zahtjevom, o čemu će riječi biti u nastavku. Tužitelj je usmjeren na dio čestice 595/7 k.o. Brašina (u vlasništvu I i II tužene) odnosno na dio koji naziva „dolac“ te je uvjeren da su kvadrati koji nedostaju njegovoj čestici sigurno oni koji predstavljaju taj dio, pa među ostalim navodi da zahtjeva da se ta čestica poništi. Prema nalazu i mišljenju vještaka „dolac“ nije smješten na čestici 614/6 k.o. Brašina, a dio njegove površine jest činio dio te čestice do 1976. kada je pridodan čestici 595/3 i na kraju

izdvojen u novu česticu 595/7 k.o. Brašina. Dakle, u svakom slučaju raspravi o tom dijelu nije mjesto u ovom postupku, jer se ovaj spor vodi radi uznemiravanja vlasništva tužitelja na čest.zem. 614/6 k.o. Brašina. Sud nije ovlašten poništavati čestice koje su formirane od strane DGU, a tužitelj i to traži, navodeći da bi se tako otvorio prostor za pregovore i da dok ta čestica ne bude poništena sporovi ne mogu biti riješeni. Sud ne dijeli njegov stav, jer iako je on uvjeren da kvadrati koji nedostaju njegovoj čestici predstavljaju taj dolac jer mu je logično i odgovara mu da to bude tu, čestica 595/7 k.o. Brašina postoji, uredno je formirana i vlasništvo je I i II tužene, te nije predmetom ovog postupka.

11.4. Stoga, a kako tužitelj nije uspio dokazati da bi tuženici, i točno koji od njih na koji način, njega uznemirava u izvršavanju njegovih vlasničkih prava, tužbeni zahtjev je trebalo odbiti kao u toč.I. izreke.

12. Protutužbenim zahtjevom III tuženik-protutužitelj traži da se utvrdi da je temeljem dosjeloosti stekao pravo vlasništva na točno određenom dijelu čestice 614/6 k.o. Brašina.

13.Čl. 159 st.1. ZVDSP-a određuje da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

14.1. Protutužitelj navodi da je prilikom kupoprodaje čestice 614/5 k.o. Brašina uveden u posjed iste od strane ranijeg vlasnika Antuna Lise i da su granice čestice identificirane od strane ranijeg vlasnika i određene po ovlaštenom mjerniku. On nekretninu koristi u baš tim granicama od 1973. i sporni dio utvrđenje čijeg vlasništva traži je unutar tih granica.

14.2. Na licu mjesta utvrđeno je da se radi o sjeveroistočnim dijelu čest.zem. 614/6 k.o. Brašina, klinastog oblika, koji se proteže uz rub protužiteljeve čestice 614/5 k.o. Brašina do betonskog zida koji omeđava betonirani put koji prolazi česticom 614/6 k.o. Brašina, i u naravi predstavlja dio vrta, što je sve vidljivo iz iz položajne skice sačinjene po vještaku i fotografija lica mjesta (str. 240).

14.3. Tužitelj navodi da taj konkretni dio drži u posjedu od 1973., da je do ovog postupka smatrao da je to dio njegove čestice jer mu je tako pokazao njegov prednik, da nesmetano koristi taj dio u cijelom tom periodu i do sada. Svojim iskazivanjem to potvrđuju poglavito VI tužena koja graniči sa parcelom protutužitelja i koja je najduže od svih na tom području, a i ona i I i II tužena navode da je točno da protutužitelj nesmetano koristi sporni dio otkad su oni tu i to na jednak način. Tužitelj-protutuženik u odgovoru na tužbu navodi samo da je III tuženik-protutužitelj stekao susjednu česticu, ne česticu 614/6 k.o. Brašina i da ga Antun Lise nije uveo u posjed te čestice, te da su navodi protutužbe neživotni i nelogični i da su način da protutužitelj sebi prigrabi dio čestice koji je zauzeo i na njemu izgradio zid i dio svog objekta. Osim tih

vrlo općenitih prigovora i pritužbi na rad suda tužitelj-protutuženik se ne osvrće na navode iz protutužbe i ne daje nikakve argumente kojima bi dokazao da posjed protutužitelja ne traje zakonom predviđeno vrijeme ili nema kvalitete koje su potrebne da bi se steklo vlasništvo temeljem dosjelnosti.

14.4. Kako posjed protutužitelja traje od 1973. dakle sigurno više od 20 godina koje zakon predviđa za dosjedanje u slučaju da je posjed samo pošten. Poštenje se predmnijeva, koja pretpostavka je oboriva, ali u ovom slučaju nije oborena. Sud s obzirom na neposredna opažanja na licu mjesta, nalaz i mišljenje vještaka, te suglasne iskaze protutužitelja i I, II i VI tužene o trajanju i kakvoći posjeda istog, smatra da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za stjecanje vlasništva na točno određenom dijelu čest.zem. 614/6 k.o. Brašina koje je prikazano na priležećoj skici.

14.5. Stoga je protutužbeni zahtjev III tuženika protutužitelja prihvaćen kako je navedeno u toč.II. izreke.

15.1 Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – dalje ZPP) u vezi s člankom 155. ZPP-a. Vrijednost predmeta spora u ovom postupku utvrđena je rješenjem na raspravnom zapisniku od dana 15. studenog 2022. Na iznos od 101.000,00 kuna, odnosno 13.405,00 EUR.

15.2. Tužitelj- protutuženik je u cijelosti izgubio spor, te je dužan I i II tuženoj, III tužitelju-protutužitelju i VI tužiteljici naknaditi troškove postupka, prema popisu koji su isti predali na ročištu dana 21. svibnja 2026.

15.3. Kao potreban trošak I i II tužene za vođenje parnice, sukladno članku 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023 dalje u tekstu: Tarifa), sukladno vrijednosti predmeta spora, sud je utvrdio trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8. t. 1. Tarife) u iznosu od 250 bodova, trošak zastupanja na ročištima od 18. svibnja 2021., 15. studenog 2022., 30. listopada 2024., 10. veljače 2026., i 21. svibnja 2026., u iznosu od po 250 bodova (Tbr.9. t. 1 Tarife), ročišta 16. lipnja 2020. i 24. rujna 2025. koja su odgođena (Tbr. 9. toč.5. Tarife) u iznosu od po 50 bodova, te sastava podnesaka od 15. lipnja 2020. u iznosu od 250 bodova (Tbr. 8. toč.3. Tarife) ukupno 2.100 bodova, što u skladu s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife, iznosi 4.200 EUR, te uvećano za 10% naknade za zastupanje dviju stranaka ukupno iznosi 4.620,00 EUR-a. Na tako utvrđeni iznos troška tuženiku su dosuđene zatezne kamate tekuće od donošenja presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 151. stavak 3. ZPP-a. Tužene su odbijene sa zahtjevom za naknadu troška sastava podnesaka od 5. svibnja 2021. jer se radi o ponavljanju već iznesenog u postupku, a što se moglo istaknuti i na ročištu za koje je priznat puni trošak, te podneska od dana 24. rujna 2025. jer nije nužan za vođenje postupka (radi se o troškovima). Stoga su tužene odbijene za razliku zatraženog iznosa od 1.650,00 EUR.

15.4. Kao potreban trošak III tuženika-protutužitelja za vođenje parnice, sukladno članku 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023 dalje u tekstu: Tarifa), sukladno vrijednosti predmeta spora, sud je utvrdio trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8. t. 1. Tarife) u iznosu od 250

bodova, trošak zastupanja na ročištima od 18. svibnja 2021., 15. studenog 2022., 30. listopada 2024., 10. veljače 2026., i 21. svibnja 2026., u iznosu od po 250 bodova (Tbr.9. t. 1 Tarife), ročišta 16. lipnja 2020. i 24. rujna 2025. koja su odgođena (Tbr. 9. toč.5. Tarife) u iznosu od po 50 bodova, te sastava podneska od 24. lipnja 2020.. u iznosu od 250 bodova (Tbr. 8. toč.3. Tarife) ukupno 2.100 bodova, što u skladu s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife, iznosi 4.200 EUR, te uvećano za PDV ukupno iznosi 4.725,00 EUR-a. Na tako utvrđeni iznos troška tuženiku su dosuđene zatezne kamate tekuće od donošenja presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 151. stavak 3. ZPP-a. Tuženik protutužitelj je odbijen za razliku zatraženog iznosa od 1.545,00 EUR.

15.5. Kao potreban trošak VI tužene za vođenje parnice, sukladno članku 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023 dalje u tekstu: Tarifa), sukladno vrijednosti predmeta spora, sud je utvrdio trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8. t. 1. Tarife) u iznosu od 250 bodova, trošak zastupanja na ročištima od 18. svibnja 2021., 15. studenog 2022., 30. listopada 2024., 10. veljače 2026., i 21. svibnja 2026., u iznosu od po 250 bodova (Tbr.9. t. 1 Tarife), ročišta 16. lipnja 2020. i 24. rujna 2025. koja su odgođena (Tbr. 9. toč.5. Tarife) u iznosu od po 50 bodova, te sastava podneska od 19. lipnja 2020. u iznosu od 250 bodova (Tbr. 8. toč.3. Tarife) ukupno 2.100 bodova, što u skladu s vrijednošću boda iz Tbr. 54. Tarife, iznosi 4.200 EUR, te uvećano za PDV ukupno iznosi 4.725,00 EUR-a. Na tako utvrđeni iznos troška tuženiku su dosuđene zatezne kamate tekuće od donošenja presude pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 151. stavak 3. ZPP-a. Tužena je odbijena za razliku zatraženog iznosa od 1.525,00 EUR.

U Dubrovniku 10. srpnja 2026.

Sutkinja

Ana Poljanić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu odnosno od primitka ovjerenog prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. tužitelji uz pristojbu na presudu
2. tuženici I, II, VI i III tuženik-protutužitelj po punomoćnicima
3. tuženici IV i V osobno

Broj zapisa: **9-3088a-9642e**

Kontrolni broj: **07028-70d2c-7a792**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.